

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na poříčním právu 376/1, Praha 2, ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2013, č. j. MPSV-UM/18082/13/4S-HMP, o žalobě ze dne 19. 1. 2016 o prominutí zmeškání úkonu a obnovení řízení, vedené u Městského soudu pod sp. zn. 4 Ad 57/2013 o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o:

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem se žalobce (dále „navrhovatel“) domáhá určení lhůty podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“) ve věci svého návrhu na obnovu řízení ze dne 19. 1. 2016, doplněného dne 20. 1. 2016 a dne 9. 2. 2016.

Navrhovatel ve svém návrhu ze dne 25. 11. 2016 uvádí, že dne 19. 1. 2016 podal žalobu s přílohami, odkazuje na zaslané dokumenty týkající se zdravotního stavu a tvrdí, že dosud nebylo rozhodnuto.

K návrhu se vyjádřila soudkyně městského soudu s tím, že o uvedeném návrhu ze dne 19. 1. 2016 Městský soud v Praze rozhodl usnesením již dne 16. 2. 2016, č. j. 4 Ad 57/2013 - 137. Usnesení bylo doručeno navrhovateli dne 22. 2. 2016, kdy je osobně převzal.

Nejvyšší správní soud ověřil uvedené skutečnosti z předloženého soudního spisu a zjistil, že mají ve spise oporu.

Jak již zdejší soud několikrát ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Nejvyšší správní soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, a to zejména s ohledem na kritéria stanovená

v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu.

Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích *pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne.*

Vzhledem k tomu, že právě výše uvedené skutečnosti v dané věci nastaly, rozhodl soud dle citovaného ustanovení tak, je ve výroku usnesení uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu